

31999L0092

28.1.2000

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 23/57

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 1999/92/ES
ze dne 16. prosince 1999**

**o minimálních požadavcích na zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců vystavených riziku
výbušných prostředí (patnáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 137 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾ předložený po konzultaci s Poradním výborem pro bezpečnost, hygienu a ochranu zdraví při práci a se Stálým výborem pro bezpečnost a ochranu zdraví v hornictví a ostatních odvětvích těžebního průmyslu,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,
po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy, s ohledem na společný návrh schválený dohodovacím výborem dne 21. října 1999 ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) článek 137 Smlouvy stanoví, že Rada přijímá směrnice určující minimální požadavky na podporu zlepšování zejména pracovního prostředí a k zabezpečení vyšší úrovně ochrany bezpečnosti a zdraví pracovníků;
- (2) podle uvedeného článku by tyto směrnice neměly ukládat správní, finanční ani právní omezení bránící zakládání a rozvoji malých a středních podniků;
- (3) zlepšení bezpečnosti, hygieny a ochrany zdraví zaměstnanců při práci je cíl, který nesmí být podřízen úvahám ryze ekonomické povahy;
- (4) pro zaručení bezpečnosti a zdraví zaměstnanců je nezbytné dodržování minimálních požadavků na zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců vystavených riziku výbušných prostředí;
- (5) tato směrnice je samostatnou směrnicí ve smyslu čl. 16

odst. 1 směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci ⁽⁴⁾; proto se uvedená směrnice, zejména ustanovení týkající se informování zaměstnanců, projednávání se zaměstnanci a školení zaměstnanců, vztahuje v plném rozsahu na případy, kdy mohou být zaměstnanci ohroženi výbušnými prostředími, aniž jsou dotčena přísnější nebo zvláštní ustanovení této směrnice;

- (6) tato směrnice představuje konkrétní příspěvek k vytvoření sociálního rozměru vnitřního trhu;
- (7) směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES ze dne 23. března 1994 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zařízení a ochranných systémů pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu ⁽⁵⁾ uvádí, že se připravuje doplňková směrnice založená na článku 137 Smlouvy, která se vztahuje zejména na nebezpečí výbuchu vyplývajícího z použití nebo druhů a metod instalace zařízení;
- (8) ochrana před výbuchem je obzvláště důležitá z hlediska bezpečnosti; výbuchy ohrožují životy a zdraví zaměstnanců v důsledku nekontrolovatelných účinků ohně a tlaku, přítomnosti škodlivých produktů reakcí a spotřeby kyslíku ve vzduchu, který zaměstnanci potřebují k dýchání;
- (9) stanovení odpovídající strategie pro předcházení výbuchům vyžaduje, aby technická opatření na pracovišti byla doplněna organizačními opatřeními; směrnice 89/391/EHS vyžaduje, aby zaměstnavatel měl k dispozici hodnocení rizik pro bezpečnost a zdraví zaměstnanců na pracovišti; tento požadavek se v této směrnici upřesňuje tak, že je zaměstnavatel povinen vypracovávat dokument nebo soubor dokumentů o ochraně proti výbuchům, který splňuje minimální požadavky stanovené touto směrnicí, a aktualizovat jej; dokument o ochraně proti výbuchům zahrnuje určení nebezpečí, vyhodnocení rizik a vymezení specifických opatření přijatých za účelem zajištění zdraví a bezpečnosti zaměstnanců vystavených riziku výbušného prostředí v souladu s článkem 9 směrnice 89/391/EHS; dokument o ochraně proti výbuchům může být součástí hodnocení rizik pro bezpečnost a zdraví při práci, vyžadovaného článkem 9 směrnice 89/391/EHS;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 332, 9.12.1995, s. 10 a Úř. věst. C 184, 17.6.1997, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 153, 28.5.1996, s. 35.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 20. června 1996 (Úř. věst. C 198, 8.7.1996, s. 160) potvrzené dne 4. května 1999 (Úř. věst. C 279, 1.10.1999, s. 55), společný postoj Rady ze dne 22. prosince 1998 (Úř. věst. C 55, 25.2.1999, s. 45), rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 6. května 1999 (Úř. věst. C 279, 1.10.1999, s. 386). Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 2. prosince 1999 a rozhodnutí Rady ze dne 6. prosince 1999.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 183, 29.6.1989, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 100, 19.4.1994, s. 1.

- (10) hodnocení rizik výbuchu mohou vyžadovat i jiné akty Společenství; pro zamezení nepotřebné duplicity by zaměstnavatel měl mít možnost v souladu s vnitrostátními zvyklostmi kombinovat dokumenty, části dokumentů nebo dalších odpovídajících zpráv vyhotovovaných podle ostatních právních předpisů Společenství a vypracovat tak jediný dokument „zprávu o bezpečnosti“;
- (11) předcházení vzniku výbušných prostředí také zahrnuje použití zásady nahrazení;
- (12) pokud jsou na stejném pracovišti přítomni zaměstnanci několika podniků, je třeba zavést koordinaci;
- (13) je-li to nezbytné, musí být preventivní opatření doplněna dodatečnými opatřeními, která se uplatní, pokud dojde ke vznícení; maximální bezpečnosti je možné dosáhnout kombinací preventivních a následných opatření, která snižují škodlivé účinky výbuchů na zaměstnance;
- (14) směrnice Rady 92/58/EHS ze dne 24. června 1992 o minimálních požadavcích na bezpečnostní nebo zdravotní značky na pracovišti (devátá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS)⁶ se vztahuje v plném rozsahu zejména na místa bezprostředně sousedící s nebezpečnými prostory, ve kterých mohou kouř, řezání, sváření a ostatní činnosti, při nichž vzniká plamen a jiskry, reagovat s nebezpečným prostorem⁽¹⁾;
- (15) směrnice 94/9/ES rozděluje zařízení a ochranné systémy pro jednotlivá zařízení do skupin a kategorií zařízení; tato směrnice stanoví, že zaměstnavatel roztrídí místa, kde se mohou vyskytnout výbušná prostředí, na zóny, a určí, jaké skupiny a kategorie zařízení jaké ochranné systémy by se měly používat v jednotlivých zónách,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

ODDÍL I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Účel a oblast působnosti

1. Tato směrnice, která je patnáctou samostatnou směrnicí ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS, stanoví minimální požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví zaměstnanců vystavených riziku výbušných prostředí vymezených článkem 2.

2. Tato směrnice se nevztahuje na:

- a) prostory bezprostředně používané pro lékařské vyšetření pacientů a během něj,

(¹) Úř. věst. L 245, 26.8.1992, s. 23.

- b) používání zařízení na spalování plynného paliva podle směrnice 90/396/EHS⁽²⁾,
- c) výrobu, manipulaci, použití, skladování a dopravu výbušnin nebo chemicky nestálých látek,
- d) průmysl těžby nerostných surovin podle směrnice 92/91/EHS⁽³⁾ nebo směrnice 92/104/EHS⁽⁴⁾,
- e) použití pozemních, vodních a vzdušných dopravních prostředků, na něž se vztahují případná ustanovení mezinárodních dohod (např. ADNR, AGRD, ICAO, IMO, RID) a směrnice Společenství provádějící tyto dohody. Nejsou vyloučeny dopravní prostředky používané ve výbušných prostředí.

3. Směrnice 89/391/EHS a odpovídající samostatné směrnice se vztahují v plném rozsahu na oblasti uvedené v odstavci 1, aniž jsou dotčena přísnější nebo zvláštní ustanovení této směrnice.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se „výbušným prostředím“ rozumí za atmosférických podmínek směs vzduchu s hořlavými látkami ve formě plynů, par, mlhy nebo prachů, ve které se po vznícení rozšíří hoření do celé nezapálené směsi.

ODDÍL II

POVINNOSTI ZAMĚSTNAVATELE

Článek 3

Předcházení výbuchům a ochrana před nimi

Za účelem předcházení výbuchům ve smyslu čl. 6 odst. 2 směrnice 89/391/EHS a zajištění ochrany proti nim přijme zaměstnavatel technická nebo organizační opatření, která jsou vhodná podle typu provozu, v souladu s následujícími hlavními zásadami v tomto pořadí:

- předcházení vzniku výbušných prostředí nebo, pokud to charakter činnosti neumožňuje,
- zabránění vznícení výbušných prostředí a
- snížení škodlivých účinků výbuchu, aby byly zajištěny zdraví a bezpečnost zaměstnanců.

Tato opatření se v případě nutnosti kombinují nebo doplňují dalšími opatřeními proti šíření výbuchu a jsou přezkoumávána pravidelně a v každém případě, když nastanou významné změny.

(²) Úř. věst. L 196, 26.7.1990, s. 15. Směrnice ve znění směrnice 93/68/EHS (Úř. věst. L 220, 30.8.1993, s. 1).

(³) Úř. věst. L 348, 28.11.1992, s. 9

(⁴) Úř. věst. L 404, 31.12.1992, s. 10.

Článek 4

Hodnocení rizik výbuchu

1. Při plnění povinností stanovených čl. 6 odst. 3 a čl. 9 odst. 1 směrnice 89/391/EHS vyhodnotí zaměstnavatel specifická rizika vyplývající z výbušných prostředí, s přihlédnutím alespoň k

- pravděpodobnosti výskytu výbušných prostředí a délce jejich trvání,
- pravděpodobnosti existence zdrojů vznícení, včetně elektrostatických výbojů, jejich aktivace a působení,
- zařízení, použitým látkám, procesům a jejich možnému vzájemnému působení,
- rozsahu předpokládaných účinků.

Rizika výbuchu musí být hodnocena celkově.

2. Při hodnocení rizik výbuchu se vezmou v úvahu místa, která jsou nebo mohou být otvory spojena s místy, kde se mohou vyskytovat výbušná prostředí.

Článek 5

Obecné povinnosti

Pro zajištění bezpečnosti a zdraví zaměstnanců musí zaměstnavatel v souladu s hlavními zásadami hodnocení rizik a se zásadami vymezenými článkem 3 přijmout nezbytná opatření, aby

- v místech, kde se mohou vyskytovat výbušná prostředí v rozsahu ohrožujícím zdraví a bezpečnost zaměstnanců nebo dalších osob, zajistil takové pracovní prostředí, ve kterém je možno bezpečně pracovat,
- v pracovních prostředích, kde se mohou vyskytovat výbušná prostředí v rozsahu ohrožujícím zdraví a bezpečnost zaměstnanců, zajistil vhodný dozor během přítomnosti zaměstnanců v souladu s hodnocením rizik a za použití odpovídajících technických prostředků.

Článek 6

Povinnost koordinace

Pokud jsou na stejném pracovišti přítomni zaměstnanci z několika podniků, je každý zaměstnavatel odpovědný za všechny záležitosti spadající pod jeho kontrolu.

Aniž je dotčena individuální odpovědnost každého zaměstnavatele vymezená ve směrnici 89/391/EHS, koordinuje zaměstnavatel odpovědný za pracoviště v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi provádění všech opatření na ochranu zdraví a bezpečnosti zaměstnanců a v dokumentu o ochraně proti výbuchům uvedeném v článku 8 upřesní účel koordinace a opatření a postupy pro její provádění.

Článek 7

Místa, kde se mohou vyskytovat výbušná prostředí

1. Zaměstnavatel rozdělí místa, kde se mohou vyskytovat výbušná prostředí, do zón v souladu s přílohou I.
2. Zaměstnavatel zajistí, aby na místa uvedená v odstavci 1 byly uplatňovány minimální požadavky stanovené v příloze II.
3. V případě nutnosti se místa, kde se mohou vyskytovat výbušná prostředí v rozsahu ohrožujícím bezpečnost a zdraví zaměstnanců, označí na vstupu značkami v souladu s přílohou III.

Článek 8

Dokument o ochraně proti výbuchům

Při plnění povinností vyplývajících z článku 4 zaměstnavatel zajistí, aby byl vypracován a aktualizován určitý dokument (dále jen „dokument o ochraně proti výbuchům“).

Dokument o ochraně proti výbuchům musí zejména uvádět,

- že byla zjištěna a vyhodnocena rizika výbuchu,
- že byla přijata odpovídající opatření pro dosažení účelu této směrnice,
- která místa byla rozdělena do zón v souladu s přílohou I,
- na která místa se vztahují minimální požadavky vymezené v příloze II,
- že pracoviště a pracovní vybavení, včetně výstražných prostředků, jsou navržena, používána a udržována s náležitým ohledem na bezpečnost,
- že byla přijata opatření pro bezpečné používání pracovního zařízení v souladu se směrnicí Rady 89/655/EHS⁽¹⁾.

Dokument o ochraně proti výbuchům musí být vypracován ještě před zahájením prací a přezkoumán, dojde-li k podstatnějším změnám, rozšíření nebo reorganizaci pracoviště, pracovního zařízení nebo organizace práce.

Zaměstnavatel může kombinovat stávající hodnocení rizik výbuchu, dokumenty nebo jiné rovnocenné zprávy vypracovávané podle jiných aktů Společenství.

Článek 9

Zvláštní požadavky na pracovní zařízení a pracoviště

1. Pracovní zařízení pro použití v místech, kde se mohou vyskytovat výbušná prostředí, které je již používáno nebo je v podniku nebo závodě poprvé k dispozici před 30. červnem 2003, musí od uvedeného dne splňovat minimální požadavky stanovené v příloze II části A, pokud se na ně nevztahuje zcela ani zčásti žádná jiná směrnice Společenství.

(1) Úř. věst. L 393, 30.12.1989, s. 13. Směrnice ve znění směrnice 95/63/ES (Úř. věst. L 335, 30.12.1995, s. 28).

2. Pracovní zařízení pro použití v místech, kde se mohou vyskytovat výbušná prostředí, které je v podniku nebo závodě poprvé k dispozici po 30. červnu 2003, musí splňovat minimální požadavky stanovené v příloze II částech A a B.

3. Pracoviště zahrnující místa, kde se mohou vyskytovat výbušná prostředí poprvé uvedená do provozu po 30. červnu 2003, musí splňovat minimální požadavky stanovené touto směrnicí.

4. Pracoviště zahrnující místa, kde se mohou vyskytovat výbušná prostředí, která jsou již v provozu před 30. červnem 2003, musí splňovat minimální požadavky stanovené touto směrnicí nejpozději do tří let po uvedeném dni.

5. Pokud budou po 30. červnu 2003 provedeny změny, rozšíření nebo reorganizace na pracovištích zahrnujících místa, kde se mohou vyskytovat výbušná prostředí, přijme zaměstnavatel nezbytná opatření, aby tyto změny, rozšíření a reorganizace splňovaly minimální požadavky stanovené touto směrnicí.

ODDÍL III

RŮZNÁ USTANOVENÍ

Článek 10

Úpravy příloh

Úpravy příloh čistě technického rázu v souvislosti s

- přijetím směrnic o technické harmonizaci a normalizaci v oblasti ochrany proti výbuchům nebo
- technickým rozvojem, změnami v mezinárodních předpisech či specifikacích nebo poznacích v oblasti předcházení a ochrany proti výbuchům,

se přijímají postupem podle článku 17 směrnice 89/391/EHS.

Článek 11

Příručka správných postupů

Komise vypracuje praktické pokyny v příručce správných postupů nezávazné povahy. Tato příručka se zaměří na témata uvedená v článcích 3, 4, 5, 6, 7 a 8, v příloze I a příloze II části A.

V souladu s rozhodnutím Rady 74/325/EHS⁽¹⁾ Komise nejdříve konzultuje Poradní výbor pro bezpečnost, hygienu a ochranu zdraví při práci.

K uvedeně příručce přihlednou členské státy co nejvíce při vypracování vlastních politik na ochranu bezpečnosti a zdraví zaměstnanců na základě této směrnice.

Článek 12

Informace pro podniky

Členské státy poskytnou na žádost zaměstnavatelům odpovídající informace v souladu s článkem 11, zejména se zvláštním přihlednutím k příručce správných postupů.

Článek 13

Závěrečná ustanovení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 30. června 2003. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijaly nebo přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

3. Každých pět let předloží členské státy Komisi zprávu o praktickém provádění této směrnice a uvedou stanoviska sociálních partnerů. Komise o tom uvědomí Evropský parlament, Radu, Hospodářský a sociální výbor a Poradní výbor pro bezpečnost, hygienu a ochranu zdraví při práci.

Článek 14

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 15

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne 16. prosince 1999.

Za Evropský parlament

předsedkyně

N. FONTAINE

Za Radu

předseda

K. KEMILÄ

(1) Úř. věst. L 185, 9.7.1974, s. 15. Směrnice ve znění aktu o přistoupení z roku 1994.

PŘÍLOHA I

TŘÍDĚNÍ MÍST, KDE SE MOHOU VYSKYTOVAT VÝBUŠNÁ PROSTŘEDÍ

Úvodní poznámka

Níže uvedený systém třídění se vztahuje na místa, pro která se přijímají bezpečnostní opatření podle článků 3, 4, 7 a 8.

1. Místa, kde se mohou vyskytnout výbušná prostředí

Místo, kde se může vyskytnout výbušné prostředí v takovém rozsahu, že to vyžaduje zvláštní bezpečnostní opatření na ochranu bezpečnosti a zdraví dotyčných zaměstnanců, se považuje ve smyslu této směrnice za nebezpečné.

Místo, kde se neočekává výskyt výbušného prostředí v takovém rozsahu, že by to vyžadovalo zvláštní bezpečnostní opatření, se ve smyslu této směrnice považuje za bezpečné.

Za látky vytvářející výbušné prostředí se považují i hořlavé nebo vznětlivé látky, pokud ověření jejich vlastností neprokáže, že ve směsi se vzduchem nemohou nezávisle šířit výbuch.

2. Třídění nebezpečných míst

Nebezpečná místa jsou tříděna do zón na základě četnosti a délky trvání výskytu výbušného prostředí.

Toto třídění určuje rozsah opatření, která mají být přijata podle přílohy II části A.

Zóna 0

Místo, kde se výbušné prostředí skládající se ze směsi vzduchu a hořlavých látek ve formě plynů, par nebo mlhy, vyskytuje stále nebo po dlouhé období nebo často.

Zóna 1

Místo, kde se výbušné prostředí skládající se ze směsi vzduchu a hořlavých látek ve formě plynů, par nebo mlhy, může za běžného provozu vyskytnout příležitostně.

Zóna 2

Místo, kde se výbušné prostředí skládající se ze směsi vzduchu a hořlavých látek ve formě plynů, par nebo mlhy, nevyskytuje za běžného provozu, a pokud se vyskytne, trvá pouze krátké období.

Zóna 20

Místo, kde se výbušné prostředí ve formě mraku hořlavého prachu ve vzduchu vyskytuje stále nebo po dlouhé období nebo často.

Zóna 21

Místo, kde se výbušné prostředí ve formě mraku hořlavého prachu ve vzduchu, může za běžného provozu vyskytnout příležitostně.

Zóna 22

Místo, kde se výbušné prostředí ve formě mraku hořlavého prachu ve vzduchu, nevyskytuje za běžného provozu, a pokud se vyskytne, trvá pouze krátké období.

Poznámky:

1. Vrstvy, ložiska a hromady hořlavého prachu se považují za jakýkoli ostatní zdroj, který může vytvořit výbušné prostředí.
2. „Běžným provozem“ se rozumí situace, kdy se zařízení používají v rámci nastavených parametrů.

PŘÍLOHA II

A. MINIMÁLNÍ POŽADAVKY NA BEZPEČNOST A OCHRANU ZDRAVÍ ZAMĚSTNANCŮ VYSTAVENÝCH RIZIKU VE VÝBUŠNÝCH PROSTŘEDÍCH

Úvodní poznámka

Povinnosti stanovené v této příloze se vztahují na:

- nebezpečná místa ve smyslu přílohy I, když to vyžadují vlastnosti pracovních míst, pracovišť, používaného zařízení nebo látek nebo nebezpečí způsobené činnostmi, jež se vztahuje k rizikům výbušných prostředí,
- zařízení v bezpečných místech, které je nezbytné nebo napomáhá k bezpečnému provozu zařízení umístěného v nebezpečných místech.

1. Organizační opatření**1.1 Školení zaměstnanců**

Zaměstnavatel musí zaměstnancům pracujícím na místech, kde se mohou vyskytnout výbušná prostředí, zajistit dostačující a odpovídající školení o ochraně proti výbuchům.

1.2 Písemné pokyny a pracovní povolení

Je-li to vyžadováno dokumentem o ochraně proti výbuchům,

- musí se práce na nebezpečných místech provádět v souladu s písemnými pokyny vydanými zaměstnavatelem,
- musí být používán systém pracovních povolení pro výkon nebezpečných činností a činností, které v kombinaci s jinou činností mohou způsobit nebezpečí.

Pracovní povolení musí zodpovědná osoba vydat před zahájením prací.

2. Ochranná opatření proti výbuchům

- 2.1 Jakýkoli únik nebo uvolnění, záměrné či náhodné, hořlavých plynů, par, mlhy nebo hořlavého prachu, které mohou vyvolat nebezpečí výbuchu, musí být vhodně nasměrovány či vyvedeny do bezpečného místa, a není-li toto možné, bezpečně izolovány či zajištěny jiným vhodným způsobem.
- 2.2 Pokud výbušné prostředí obsahuje několik druhů hořlavých nebo hořlavých plynů, par, mlhy nebo prachu, musí ochranná opatření odpovídat nejvyššímu možnému riziku.
- 2.3 Prevence rizika vznícení podle článku 3 musí také vzít v úvahu elektrostatické výboje, pokud zaměstnanci nebo pracovní prostředí fungují jako nosič nebo původce náboje. Zaměstnanci musí být vybaveni vhodným pracovním oděvem z materiálu, který nevytváří elektrostatické výboje, jež by mohly způsobit vznícení výbušného prostředí.
- 2.4 Přístroje, zařízení, ochranné systémy a odpovídající spojovací zařízení lze provozovat pouze tehdy, když dokument o ochraně před výbuchy stanoví, že je lze bezpečně používat ve výbušném prostředí. To se vztahuje také na pracovní zařízení a odpovídající spojovací zařízení, která se ve smyslu směrnice 94/9/ES nepovažují za zařízení nebo ochranné systémy, pokud jejich zapojení může samo o sobě vyvolat nebezpečí vznícení. Musí být přijata nezbytná opatření zabraňující záměně spojovacího zařízení.
- 2.5 Musí být přijata veškerá nezbytná opatření k zajištění, aby pracoviště, pracovní zařízení a veškerá odpovídající spojovací zařízení, která mají zaměstnanci k dispozici, byla navržena, zkonstruována, sestavena, instalována, udržována a provozována způsobem, který snižuje na minimum riziko výbuchu, a pokud dojde k výbuchu, aby bylo možno kontrolovat a snížit na minimum šíření výbuchu na pracovišti nebo v pracovním zařízení. Na takových pracovištích se musí přijmout vhodná opatření, aby byly na minimum sníženy možné fyzické účinky výbuchů na zaměstnance.
- 2.6 Zaměstnanci musí být v případě potřeby varováni optickou nebo zvukovou signalizací a odvoláni z místa ještě před tím, než nastanou podmínky pro vznik výbuchu.
- 2.7 Pokud to dokument o ochraně proti výbuchům vyžaduje, musí být únikové východy zajištěny a udržovány v takovém stavu, aby v případě nebezpečí mohli zaměstnanci ohrožené prostory rychle a bezpečně opustit.
- 2.8 Před prvním použitím pracoviště, které obsahuje místa, kde se mohou vyskytnout výbušná prostředí, musí být provedeno jeho celkové zabezpečení proti výbuchu. Musí být dodržovány veškeré podmínky nezbytné pro zajištění ochrany proti výbuchům.

Toto prověření musí provádět pouze osoby způsobilé v oblasti ochrany proti výbuchům v důsledku svých zkušeností nebo odborného vzdělání.

2.9. Pokud hodnocení rizik stanoví, že je to nutné,

- musí být v případě výpadku elektrické energie, který může vést ke zvýšení dalších rizik, možné udržovat zařízení a ochranné systémy v bezpečném provozu nezávisle na ostatním zařízení,
- musí být k dispozici manuální kontrola vypínání zařízení a ochranných systémů zařazených do automatických procesů, které se odchylují od plánovaných provozních podmínek, za předpokladu, že to nesnižuje bezpečnost. Tyto operace mohou provádět pouze způsobilí zaměstnanci.
- musí být při nouzovém vypnutí nahromaděná energie rozptýlena co nejrychleji a nejbezpečněji anebo izolována takovým způsobem, aby již nebyla příčinou nebezpečí.

B. KRITÉRIA VÝBĚRU ZAŘÍZENÍ A OCHRANNÝCH SYSTÉMŮ

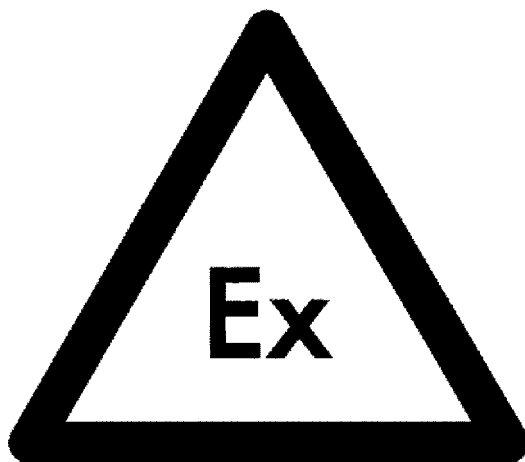
Nestanoví-li dokument o ochraně proti výbuchu založený na hodnocení rizik jinak, musí být zařízení a ochranné systémy pro všechna místa, kde mohou vzniknout výbušná prostředí, vybrány na základě kategorií uvedených ve směrnici 94/9/ES.

V uvedených zónách se musí používat zejména následující kategorie zařízení, za předpokladu, že jsou vhodné pro plyny, páry, mlhu nebo prach:

- v zóně 0 nebo zóně 20 zařízení kategorie 1,
 - v zóně 1 nebo zóně 21 zařízení kategorie 1 nebo 2,
 - v zóně 2 nebo zóně 22 zařízení kategorie 1, 2 nebo 3.
-

PŘÍLOHA III

Varovná značka pro místa, kde se mohou vyskytnout výbušná prostředí podle čl. 7 odst. 3:

Místo, kde se mohou vyskytnout výbušná prostředí

Charakteristické znaky:

- trojúhelníkový tvar,
- černá písmena na žlutém podkladě s černým okrajem (žlutá část zabírá alespoň 50 % plochy značky)

Členské státy mohou doplnit další vysvětlivky.
